

Poézia je mŕtva a my sme ju zabili

Poézia umrela a zvliekla sa do naha
len tak si tu (ne)žije, behá,
a tenučkým hláskom riekla:
\"Mesiačik, druh môj umieram!\",
Rázusovej upomienka.

Ľudia si vraj o nej myslia,
aká že je nudná, stará,
len pozrite na Rimbauda a Verleina,
ako skončila tá aféra.

Pre to, rozhodne,
nudná byť nemôže,
lebo len nudní ľudia
robia nudné veci.

Hoci niektoré diela by najradšej spálila,
(vid'. Valaská škola mravúv a stodola),
než by tým úbohých, strápených, motivačne vyčerpaných,
gymnazistov trápila.

Hľa, poézia,
už Smrť ju bozkom obopína,
o jej mršine napíše,
Baudelaire more slov,
možno to bude pre mladých autorov inšpiráciou aj keď-

Nie.
Stoj pero a vyčkaj na výhodnejšiu chvíľu
-Básnici Hamletom ospravedlňujú
prokrastináciu.

Báseň však,
určite preberia sa k citu,
ak ju niekto opíše ako Safó
Afroditu.

Aha, nejaký básnik napísal,
vraj modré boli závesy;

učitelia hneď z toho robia móresy,
"To preto modré sú,
lebo autor mal depresiu."

Pritom však, jednoducho,
je to tak,
že chudák len farbu
opísal.

Poézia už má dosť,
hádže sa- šup do jamy,
sklamaná je, nikto pre radosť
už nepíše.

Či to bude pobyt v pekle,
alebo božská komédia,
pre svoje vlastné dobro,
si radšej neodpovedá.

Nuž, a takto na kare všelijaký Janko je-
Kráľ, Smrek Jesenský, Botto,
zatiaľ čo Karel Erben,
košele si ušije.

A kto vlastne zabil poéziu?
Vari vraha prepadne vina a sám sa prizná?
"Mor ho, mor ho!" Samo kričí
v pozadí,
nová generácia to možno napraví.

Rilke by mohol poradiť,
v listoch mladým poetom,
to, ako sa nestratiť,
medzi riadkami totiž, rýchlo sa dá zablúdiť.

Ale pohreb,
nezáživná akcia,
Počuť, že havran šomre:
"Nikdyviac."

Zrazu, poézia ožila,
ušla pred Kráľom tmy!
S počiatočným šokom však,

začali básnici nadávať:

\\"Mal som ísť na dovolenku, na Havaj!\"

Teraz musia písať znovu,
básne, čo nikoho nebavia,
a ktoré nikto nečíta.

Ved' aj tak každý,
si radšej Baštrnga pred maturitou pustí.